

Keski viikko 11. maaliskuuta 2009

13. rohkaisee komissiota näin ollen esittämään Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevan uudelleen-tarkastelun yhteydessä täydentävän ehdotuksen multimodaalisista liikennekäytävistä ("vihreät käytävät"), jotta käsiteltävänä olevan ehdotuksen mukaiset velvollisuudet kompensoitaisiin tarjoamalla mahdollisuuksia esteettömään liikkumiseen;

14. vaatii komissiolta viipymättä ensinnäkin konkreettisia kaikkia liikennemuotoja koskevia ehdotuksia sekä toiseksi eurovinjetidirektiivin, sellaisena kuin se on muutettuna, 11 artiklan mukaisen tehtävän täyttämistä, toisin sanoen ymmärrettävään malliin perustuvan ulkoisten kustannusten laskemiseen ja jakamiseen tarkoitetun kattavan suunnitelman ja vaikutustenarvioinnin esittämistä;

Meluntorjuntatoimenpiteet rautatieliikenteessä

15. tunnustaa, että komissio nykyistä rautatiekalustoa koskevista meluntorjuntatoimenpiteistä antamassaan tiedonannossa vastaa tarpeeseen vähentää rautateiden varsilla asuville henkilöille erityisesti tavarajunista aiheutuvaa melurasitusta;

16. painottaa, että jälkeensä tehtävän vaunujen kohtuuhintaisen varustelun edellytyksenä on nykyisten teknisten ongelmien ratkaiseminen ja asianmukaisiin vaatimustenmukaisuustodistuksiin liittyvän hallinnollisen rasituksen poistaminen mahdollisimman pikaisesti ja ennen sitovien säädösten hyväksymistä;

17. kehottaa komissiota esittämään ehdotuksen direktiiviksi melun mukaan eriytettyjen radan käyttömaksujen perimiseksi vetureilta ja vaunuilta, kannustaakseen rautatiealan yrityksiä – riippumatta niiden valitsemista teknisistä vaihtoehdoista – siirtymään mahdollisimman pikaisesti käyttämään vähän melua aiheuttavaa kalustoa ja vaihtamaan jarrupalat; katsoo, että tarvittaessa voidaan toteuttaa myös lyhyen aikavälin toimia ja että millään lainsäädäntötoimella ei saisi olla kielteistä vaikutusta raideliikenteeseen liikennemuotojen välisessä kilpailussa;

18. odottaa, että komissio löytää ehdotuksessaan käyttökelpoisen tavan taata tuloja kohdentamalla, että rautatiealan yritysten käyttämien vaunujen lisäksi myös niiden käyttämien muiden yritysten vaunut uudelleen varustellaan;

*

* *

19. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle sekä jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille.

Lissabonin strategia

P6_TA(2009)0120

Euroopan parlamentin päätöslauselma 11. maaliskuuta 2009 Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä, jotka parlamentti esittää kevään 2009 Eurooppa-neuvostolle

(2010/C 87 E/15)

Euroopan parlamentti, joka

— ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon "Yhteisön Lissabon-ohjelman (2008–2010) täytäntöönpanokertomus" (KOM(2008)0881) ja 28. tammikuuta 2009 päivätyn komission suosituksen neuvoston suositukseksi jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen tarkistamisesta vuonna 2009 ja jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikkojen täytäntöönpanosta (KOM(2009)0034),

— ottaa huomioon 27 jäsenvaltion esittämät Lissabonin strategiaa koskevat kansalliset uudistusohjelmat,

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2009

- ottaa huomioon 3. lokakuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon ”Euroopan yhteisestä edusta: menestyminen globalisaation aikakaudella – Komission panos valtioiden ja hallitusten päämiesten loka-kuiseen tapaamiseen” (KOM(2007)0581),
- ottaa huomioon 20. marraskuuta 2007 päivätyn komission tiedonannon 2000-luvun Euroopan yhteismarkkinoista (KOM(2007)0724),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Markkinoille pääsystä raportointi- ja puitteiden laatiminen tehokkaammalle kansainväliselle sääntely-yhteistyölle” (KOM(2008)0874),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Ajantasaiset strategiset puitteet eurooppalaiselle koulutusyhteistyölle” (KOM(2008)0865),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Uudet taidot uusia työpaikkoja varten – Työmarkkinoiden ja ammatitaitotarpeiden ennakoiminen ja yhteensovittaminen” (KOM(2008)0868),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Koheesiopolitiikka: investointeja reaalityömarkkinoihin” (KOM(2008)0876),
- ottaa huomioon 26. marraskuuta 2008 päivätyn komission tiedonannon ”Euroopan talouden elvytys-suunnitelma” (KOM(2008)0800),
- ottaa huomioon 16. joulukuuta 2008 päivätyn komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseksi Euroopan globalisaatiorahaston perustamisesta annetun asetuksen (EY) N:o 1927/2006 muuttamisesta (KOM(2008)0867),
- ottaa huomioon 23. ja 24. maaliskuuta 2000, 23. ja 24. maaliskuuta 2001, 22. ja 23. maaliskuuta 2005, 27. ja 28. lokakuuta 2005, 23. ja 24. maaliskuuta 2006, 8. ja 9. maaliskuuta 2007 ja 13. ja 14. maaliskuuta 2008 annetut Eurooppa-neuvoston päätelmät,
- ottaa huomioon 15. marraskuuta 2007 antamansa päätöslauselman Euroopan edusta: menestyminen globalisaation aikakaudella ⁽¹⁾,
- ottaa huomioon 20. helmikuuta 2008 antamansa päätöslauselman kasvua ja työllisyyttä koskevista yhdenmetyistä suuntaviivoista (Osa: jäsenvaltioiden ja yhteisön talouspolitiikan laajat suuntaviivat): uuden syklin käynnistäminen (2008–2010) ⁽²⁾,
- ottaa huomioon 18. marraskuuta 2008 antamansa päätöslauselman ”EMU@10: saavutukset ja haasteet talous- ja rahaliiton kymmenen ensimmäisen vuoden jälkeen” ⁽³⁾,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 103 artiklan 2 kohdan,

Talouskriisin taloudelliset ja sosiaaliset vaikutukset

1. toteaa, että maailmanlaajuinen talouskriisi, joka aiheutuu maailmanlaajuisesta makrotalouden epätasapainosta ja maailmanlaajuisesta luottokriisistä, on vahingoittanut vakavasti rahoitusjärjestelmiä koko maailmassa, myös EU:ssa; toteaa, että maailmanlaajuinen talouskriisi on johtanut arvopaperimarkkinoiden romahtamiseen kaikkialla maailmassa ja että sen kielteiset vaikutukset reaalityömarkkinoihin ovat syvällisiä ja sen seuraukset erityisesti työllisyyden ja sosiaalisen tilanteen kannalta kauaskantoisia; korostaa, että rahoitusmarkkinat ovat ”reaalityömarkkinoihin” kannalta ratkaisevan tärkeitä ja että yksi kasvun ja työllisyyden painopisteistä on – työllisyyden turvaamisen ohella – saada pääomat jälleen liikkeelle ja tarjoamaan luottoja ja rahoitusta investoinneille, mikä edellyttää luottamuksen palauttamista selkeillä sitoumuksilla ja hallitusten takuilla sekä parannetulla valvonnalla, joka kattaa kaikki rahoitusmarkkinat maailmanlaajuisesti, sekä sääntelyllä, joka tukee vastuullisten luottojen antamista markkinoille;

⁽¹⁾ EUVL C 282 E, 6.11.2008, s. 422.

⁽²⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0058.

⁽³⁾ Hyväksytyt tekstit, P6_TA(2008)0543.

Keski viikko 11. maaliskuuta 2009

2. suosittelee, että lyhyen aikavälin toimenpiteitä, joita sovelletaan tasapainottamaan kriisin välittömiä suoranaisia seurauksia ja minimoimaan reaalitaloudelle aiheutuvia kielteisiä vaikutuksia, sekä elvytyspaketteja on täydennettävä koordinoitulla lyhyen ja pitkän aikavälin toimintasuunnitelmalla, jolla saatetaan EU:n kansantaloudet vakaalle kasvu-uralle ja suojaudutaan vastaavilta kriiseiltä tulevaisuudessa;

3. ottaa huomioon, että parlamentti viittasi kevään 2008 Eurooppa-neuvostolle tiedotettavista Lissabonin strategiaa koskevista näkemyksistä 20. helmikuuta 2008 antamassaan päätöslauselmassa ⁽¹⁾ "rahoitusmarkkinoiden vakauden säilyttämisen ensisijaiseen merkitykseen" ja huomautti, "että äskettäinen subprime-asuntolainakriisi osoittaa, että Euroopan unionin on kehitettävä valvontatoimenpiteitä vahvistaakseen rahoitusmarkkinoiden avoimuutta ja vakautta sekä suojellakseen paremmin asiakkaita" ja pyysi "arvioimaan Euroopan nykyiset vakavaraisuusvalvonnan järjestelmät ja välineet", ja kehottaa komissiota antamaan tiiviissä yhteistyössä parlamentin kanssa suosituksia siitä, miten voidaan parantaa rahoitusjärjestelmän vakautta ja sen valmiuksia tarjota varmaa pitkän aikavälin rahoitusta eurooppalaisille yrityksille;

4. korostaa rahoitusmarkkinoiden nykyistä ja tulevaa asemaa toimivien sosiaalisten markkinatalouksien ytimessä ja katsoo, että niiden on tarkoitus tarjota rahoitusta reaalitaloudelle ja myös tehostaa resurssien jakoa sekä tarjota talouksille hyvinvoinnin välineet, mikä taas on antanut kansalaisille mahdollisuuden nostaa kestävästi elintasoaan viime vuosikymmeninä; korostaa, että täysin luotettavat, tehokkaat ja avoimet rahoitusmarkkinat ovat edellytyksiä terveelle ja innovatiiviselle, kasvua ja työpaikkoja luovalle Euroopan taloudelle;

5. korostaa, että rahoituskriisi on luonut tilaisuuden, jossa innovaation tarvetta kansantalouden moottorina ei enää voida jättää huomiotta; katsoo, että nyt on oikea hetki luoda dynaaminen tietoon perustettu talous, jota Eurooppa lähti rakentamaan noin kahdeksan vuotta sitten; katsoo, että on aika luoda energia- ja tehokkain talous, jolla on edellytyksiä muuttaa maailma ja varmistaa Euroopan vauraus ja kansainvälinen kilpailukyky tulevina vuosikymmeninä; katsoo, että on aika stimuloida luovia teollisuudenaloja, joilla on mahdollisuus tuoda uutta kasvua Eurooppaan;

6. antaa tunnustusta myönteisille tuloksille, joita on saavutettu pelastustoimenpiteillä, joilla on pyritty estämään verojärjestelmälle aiheutuvat lisävahingot; vaatii kuitenkin uutta rahoitusalan arkkitehtuuria, joka luodaan avoimella ja tehokkaalla sääntelyllä, joka on kuluttajien, yritysten ja työnteekijöiden etujen mukaista; kehottaa laatimaan uusia lainsäädäntöehdotuksia sekä kansainvälisiä sopimuksia, joilla voitaisiin puuttua liialliseen riskinottoon, lainarahalla keinotteluun ja taloudelliseen lyhytnäköisyyteen, jotka ovat kriisin perussyitä; muistuttaa komissiota sen velvollisuudesta vastata hedgerahastojen ja yksityisen sijoituspääoman sääntelyä koskeviin parlamentin pyyntöihin, ja odottaa lainsäädäntöehdotuksia pikaisesti;

7. korostaa kiireellistä tarvetta varmistaa, että julkista tukea saanut rahoitusala tarjoaa yrityksille ja erityisesti pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset) sekä kotitalouksille riittävästi luottoja; vaatii, että pelastussuunnitelmien on sisällettävä sitovia ehtoja, jotka koskevat osingonjakoa sekä lainauskäytäntöjä;

8. varoittaa noidankehästä, jossa investointien ja kulutuksen aleneminen johtavat työpaikkojen leikkämiseen, liiketoimintasuunnitelmien supistamiseen ja innovaation vähenemiseen, jolloin EU todennäköisesti työnnetään syvään ja pitkäkestoiseen taantumiaan; korostaa, että koordinoitu eurooppalainen reaktio on tässä yhteydessä ratkaisevan tärkeä, jotta vältetään se, että kriisi johtaa erilaisiin ristiriitaisiin kansallisiin vakautus- ja elvytysuunnitelmiin, mikä voi aiheuttaa konflikteja ja kustannuksia, heikentää sisämarkkinoita, taloudellista vakautta sekä talous- ja rahaliittoa sekä Euroopan unionin roolia maailmanlaajuisena taloudellisenä toimijana;

⁽¹⁾ Hyväksytty teksti, P6_TA(2008)0057.

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2009

9. odottaa yhteisiä toimia rahoituskriisin reaalitalouteen kohdistuvien vaikutusten voittamiseksi; pyytää määrittelemään tulevia työllisyys- ja kasvuasteita koskevat vertailuarvot, joiden avulla määriteltäisiin Euroopan talouden elvytys suunnitelman koko ja osat; kehottaa tässä yhteydessä – vakaus- ja kasvusopimuksen ja sen joustavuutta koskevien sääntöjen puitteissa – kehittämään johdonmukaisen eurooppalaisen strategian tulevia investointeja varten (esim. investoinnit laadukkaaseen ja ammattitaitoiseen inhimilliseen pääomaan, joka mahdollistaa tekniset läpimurrot ja kehityksen, sekä investoinnit innovaatioon, energiatehokkuuteen, kestäviin infrastruktuureihin, viestintäteknologiaan, yhteenliitettävyyteen sekä palveluihin, mukaan luettuna terveyspalvelut, sekä erityisesti pk-yrityksille tarjottaviin mahdollisuuksiin investoida uusiin tuotteisiin ja palveluihin), työpaikkojen ja tulojen turvaamiseksi sekä talous- ja sosiaalipolitiikkojen paremman koordinoinnin mahdollistamiseksi;

10. katsoo, että uusiutuvista lähteistä saatava energia, energiatehokkuus ja ympäristö voivat olla stimuloivien toimenpiteiden strategisena painopisteenä, millä luodaan korkeatasoisia vihreitä työpaikkoja ja annetaan Euroopan taloudelle edelläkävijän etulyöntiasema verrattuna muihin maailman alueisiin, jotka eivät ole vielä tarttuneet tilaisuuteen;

11. katsoo, että vain sellaisella politiikalla, jossa yhdistetään lyhyellä aikavälillä lisääntyvän työttömyyden ja köyhyyden torjuminen ja pitemmällä aikavälillä valmistautuminen taloutemme kestävyys lisäämiseen, voidaan saada aikaan kestävä ratkaisu, jonka innoittajana on Göteborgissa aikaansaatu kestävyysstrategia, jonka on julistettu olevan osa Lissabonin strategiaa;

12. korostaa, että Euroopan unionin tärkeimpänä tavoitteena on oltava sen kansalaisten suojeleminen talouskriisin vaikutuksilta, koska he kärsivät eniten työntekijöinä, kotitalouksien jäseninä tai yrittäjinä; katsoo, että monet työntekijät tai heidän perheensä kärsivät nyt tai tulevaisuudessa kriisistä ja että on ryhdyttävä toimiin, joilla pysäytetään työpaikkojen katoaminen ja autetaan ihmisiä palaamaan nopeasti työmarkkinoille sen sijaan että he jäisivät pitkäaikaistyöttömiksi; odottaa Eurooppa-neuvoston sopivan kevään 2009 kokouksessaan selkeistä suuntaviivoista ja käytännön toimenpiteistä, joilla turvataan työllisyys ja luodaan työpaikkoja;

13. katsoo, että köyhyyden lisääntyminen Euroopan unionissa on talouskriisin vaikutuksista vakavin; katsoo, että on olennaista pysäyttää nykyinen työttömyyden kasvu Euroopan unionissa; katsoo, että tehokkain tapa ehkäistä ja vähentää köyhyyttä on noudattaa strategiaa, joka perustuu täystyöllisyyden, korkealaatuisten työpaikkojen ja sosiaalisen osallistamisen tavoitteisiin ja kannustaa yrittäjyyttä, pk-yritysten roolia korostavia toimenpiteitä ja investointeja; muistaa, että työmarkkinoilta syrjäytymistä käsittelevän strategian pitäisi perustua riittävään elintasoon ja tulotukseen, osallistaviin työmarkkinoihin sekä laadukkaiden palvelujen ja koulutuksen saatavuuteen; toteaa siksi, että työllisyyttä on tuettava yrittäjiä, pk-yrityksiä ja investointeja koskevilla toimilla ja aloitteilla, joilla pyritään auttamaan ihmisiä palaamaan työmarkkinoille; katsoo, että työttömien uudelleen koulutuksesta sekä koulutuksesta, jolla aikaansaadaan ammattitaitoista ja erikoistunutta työvoimaa, pitäisi tehdä ensisijainen painopisteala; katsoo, että yhteisvastuullisuuden periaate on EU:n perusperiaate ja että jäsenvaltioille on annettava yhteisön rahoitusta suunnitelmiin, joilla pyritään välttämään liiallista työpaikkojen häviämistä ja kouluttamaan työntekijöitä uudelleen ja opettamaan taitoja kouluttamattomille henkilöille; katsoo, että työläinsäädäntöä on kehitettävä, jotta voidaan lisätä joustavuutta ja turvallisuutta työmarkkinoilla sekä uutta työpaikkaa hankittaessa; katsoo, että nykyisiä yhteisön rahoitusvälineitä, kuten Euroopan globalisaatorahastoa, on kehitettävä niin, että niitä voidaan käyttää tehokkaasti ja hyvissä ajoin niillä laajoilla talouden sektoreilla, joilta häviää työpaikkoja; on tyytyväinen komission ehdotukseen yksinkertaistaa Euroopan sosiaalirahaston perusteita ja keskittää toimet kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin;

14. muistuttaa, että nykyinen talouden laskukausi koskettaa erityisen raskaasti pk-yrityksiä, jotka ovat Euroopan talouden kulmakivi; korostaa, että luottokriisistä ovat kärsineet eniten pk-yritykset, koska ne ovat se talouden osa, joka on eniten lyhytaikaisen käyttöpääoman varassa, ja sitä saadaan yleensä lainoilla; toteaa, että pääomien puute ja yleinen kysynnän lasku pakottavat pk-yritykset vetäytymään kaikilla rintamilla; katsoo, että koska pk-yritykset antavat suurimman panoksen BKT:hen ja ovat suurin työllistäjä EU:ssa, niiden nykyisillä vaikeuksilla on kauaskantoisia seurauksia koko EU:lle ja erityisesti heikoimmassa asemassa oleville ja huono-osaisille alueille; korostaa lisäksi, että on tärkeää panna nopeasti täytäntöön eurooppalaisia pk-yrityksiä koskeva aloite yleisesti ja erityisesti säännökset, jotka koskevat pk-yrityksille Euroopan investointipankin (EIP) toimien avulla myönnettäviä lainoja;

Keski viikko 11. maaliskuuta 2009

15. korostaa, että riittävän, kohtuuhintaisen ja turvallisen rahoituksen saanti on investointien ja kasvun ratkaiseva edellytys; katsoo, että nykyisessä taloudellisessa tilanteessa eurooppalaisia pk-yrityksiä tukeva aloite (Small Business Act) ja sen tavoitteet ovat tärkeämpiä kuin koskaan, sillä pk-yritykset tarjoavat hyödyntämättömiä mahdollisuuksia talouskasvulle ja työpaikkojen luomiselle ja säilyttämiselle, ja aloite tarjoaa mahdollisuuden poliittiselle johtajuudelle ja luottamuksen lisäämiselle Euroopan yrityssektoriin;

16. muistuttaa, että kestävä kasvua varten EU tarvitsee tervettä, dynaamista ja pätevää työvoimaa; toteaa, että tilannetta heikentää valitettavasti esimerkiksi useimpien jäsenvaltioiden negatiivinen väestönkasvu; on osoitettu, että tehokas lastenhoitoinfrastruktuuri, josta sovittiin 15. ja 16. maaliskuuta 2002 kokoontuneessa kevään Eurooppa-neuvostossa, on tärkeä tekijä työ- ja perhe-elämän yhdistämisessä; katsoo, että perheiden olosuhteita vastaava kehittyvät lastenhoito auttaa sekä naisia että miehiä osallistumaan työelämään ja lastenkasvatukseen; toteaa, että naisten lisääntynyt työssäkäynti paitsi johtaa talouden kasvuun yleisesti niin myös auttaa lievittämään Euroopan nykyisiä demografisia haasteita; katsoo, että sukupolvien välistä yhteisvastuullisuutta on tuettava, jotta nykyisen työvoiman mahdollisuuksia voidaan hyödyntää paremmin;

17. vaatii kuitenkin, että jäsenvaltioiden on muutettava maahanmuuttopolitiikkojaan siten, että pyritään erityisesti houkuttelemaan kohdennetulla tavalla erittäin ammattitaitoisia maahanmuuttajia, jotka vastaavat Euroopan työmarkkinoiden vaatimuksia siten, että käytetään hyväksi Yhdysvalloilla tällä alalla olevaa kokemusta ja tehdään yhteistyötä alkuperämaiden kanssa aivovuodon välttämiseksi; katsoo, että koulutuspolitiikassa olisi pyrittävä enemmän houkuttelemaan ulkomaalaisia tutkijoita ja opiskelijoita, jotka viipyvät Euroopan unionissa pitkään (esimerkiksi Erasmus mundus -ohjelma 2007-2012); katsoo, että yksi maailman johtavan tietoon perustuvan talouden luomisen keskeisistä edellytyksistä on, että kaikkien jäsenvaltioiden on taattava ja turvattava laillisten maahanmuuttajien perusoikeudet ja tarjottava heille yhteisiä eurooppalaisia arvoja ja kulttuurisen monimuotoisuuden kunnioittamista;

Kansalaisten tarpeet ja tarvittavat reaktiot

18. toteaa, että nykyisen kriisin takia yhteisön Lissabonin strategiassa on monia keskeisiä toimia, jotka Euroopan unionin toimielinten olisi pantava kiireellisesti täytäntöön; katsoo, että on edistettävä alueellista ja paikallista kilpailukykyä ja kilpailusääntöjen noudattamista sekä edistettävä kuluttajapolitiikkaa markkinoiden tehokkuuden ja tasa-arvoisuuden lisäämiseksi hyödyntämällä sisämarkkinoita erityisesti vähittäiskaupassa ja palveluissa; katsoo, että on edistettävä eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen käynnistämistä, erityisesti kaupallisissa toimissa tapahtuvien maksuviivästysten torjumisesta 29. kesäkuuta 2000 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/35/EY⁽¹⁾ osalta, sekä hyväksyttävä ja pantava nopeasti täytäntöön 25. kesäkuuta 2008 päivätty komission ehdotus neuvoston asetukseksi yksityisen eurooppayhtiön säännöistä (KOM(2008)0396); katsoo, että eurooppalaista tutkimusaluetta ja "viidettä vapautta" koskevien ehdotusten täytäntöönpanossa on edettävä nopeasti tiedon ja innovoinnin vapaan liikkumisen edistämiseksi lisäämällä tiedonsiirtoa koulutuksen, tutkimuksen ja kehityksen ja teollisuustuotannon aloilla; katsoo, että on hyväksyttävä Euroopan laajuinen kustannustehokas yhteisön patenttijärjestelmä ja -tuomioistuin, mikä edistäisi huomattavasti eurooppalaisten yritysten kilpailukykyä, helpottaisi yritysten rahoituksen saatavuutta ja tukisi innovointia;

19. katsoo, että Euroopan unionin olisi pyrittävä yhteiseen perustavalaatuiseen tavoitteeseen: luotava työllistymismahdollisuuksia ja siten torjuttava suurtyöttömyys; katsoo, että tämän tavoitteen olisi siksi määrittävä EU:n talouden elvyttämistä koskevan suunnitelman suuruus ja osatekijät; katsoo, että yhteenkuuluvuus on välttämätöntä, jotta Euroopan talouden elvytysuunnitelmalla ja siihen liittyvillä toimenpiteillä voidaan vaikuttaa mahdollisimman myönteisesti EU:n työmarkkinoihin; korostaa, että tarvitaan lisäponnisteluja yhteiskunnan heikoimmassa asemassa olevien ryhmien tukemiseksi;

20. kannattaa vahvasti sellaista työmarkkinapolitiikkaa, jolla kannustetaan kaikkien pääsyä työmarkkinoille ja edistetään elinikäistä oppimista; kehottaa jäsenvaltioita sekä työmarkkinaosapuolia tekemään innovatiivisia sopimuksia, joilla ihmiset pidetään työllistettyinä; tukee muun muassa pienituloisten sosiaalimaksujen alentamista vähän koulutetun työvoiman työllistettävyyden edistämiseksi sekä joissakin jäsenvaltioissa jo menestyksekkäästi kokeiltuja innovatiivisia ratkaisuja (esimerkiksi kodin- ja lastenhoidon palvelukupongit, heikoimmassa asemassa olevien ryhmien vuokratuet); odottaa, että tämän osalta vaihdetaan parhaita käytäntöjä;

⁽¹⁾ EYVL L 200, 8.8.2000, s. 35.

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2009

21. korostaa, että kuluttajansuojaa koskevien sääntöjen tehokkuutta on ehdottomasti vahvistettava, jotta voidaan täyttää EU:n kansalaisten suuret odotukset erityisesti rahoitustuotteiden osalta; rohkaisee jäsenvaltioita laatimaan menettelytapoja, joilla tuetaan uhreja, joihin rahoituskriisi on vaikuttanut eniten;

22. painottaa, että on tärkeää taata vapaa liikkuminen ja liikkuvuus työmarkkinoilla viipymättä, mutta pitää kiinni siitä, että on taattava sama palkka samasta työstä sekä työehtosopimusneuvottelujen ja ammattiliittojen roolin täysi kunnioittaminen, mukaan luettuna niiden oikeus työtaisteluun, ja korostaa, että Euroopan työmarkkinoiden liikkuvuuden esteiden poistaminen mahdollistaa eurooppalaisten työntekijöiden entistä paremman suojelun; huomauttaa, että Euroopan unionin on pyrittävä selittämään kansalaisille edut, joita laajentumisen, integroitumisen, solidaarisuuden ja työvoiman liikkuvuuden tehokkaasti yhdistävä lähestymistapa tuo mukanaan;

23. panee merkille, että jotkut jäsenvaltiot ovat ottaneet käyttöön vähimmäispalkan käsitteen; katsoo, että muut jäsenvaltiot voisivat hyötyä näissä jäsenvaltioissa saaduista kokemuksista; kehottaa jäsenvaltioita turvaamaan yhteiskunnallisen ja taloudellisen osallistumisen edellytykset kaikille ja erityisesti säätämään minimipalkasta tai tekemään muita lainsäädännöllisiä ja yleisesti velvoittavia järjestelyjä tai kansallisten perinteiden mukaisia työehtosopimuksia, joiden avulla kokopäivätyötä tekevät työntekijät saavat ansioillaan kohtuullisen elintason;

24. uskoo, että rahoituskriisi antaa mahdollisuuden tarvittaviin uudistuksiin, joissa painotetaan terveen talouden periaatteita, jotka ulottuvat koulutukseen ja taitoihin suunnatuista asianmukaisista investoinneista julkisen rahoituksen laatuun sekä innovointia ja työpaikkojen luomista ruokkivaan ympäristöön; katsoo, että kestävä kasvu ja työpaikkojen luominen Euroopan unionissa riippuvat enenevässä määrin asiantuntemuksesta ja innovoinnista EU:n kilpailukyvyyn keskeisimpinä tekijöinä;

25. kehottaa Euroopan unionia ja sen jäsenvaltioita ryhtymään ripeästi toimiin kasvun ja työllisyyden edistämiseksi sekä kysynnän ja kuluttajien luottamuksen vahvistamiseksi; katsoo, että olennaisella sijalla on tässä yhteydessä älykkään kasvun aloite, jossa keskitytään Lissabonin strategian tavoitteisiin, kuten investointi ”tiedon kolmioon” (koulutus, tutkimus ja innovointi), vihreisiin teknologioihin, energiatehokkuuteen, kestäviin infrastruktuureihin ja viestintätekniikoihin; korostaa kyseisen aloitteen synergiavaikutusta tulevaan kilpailukykyyn, työmarkkinoihin ja ympäristön ja luonnonvarojen suojeluun;

26. korostaa, että jäsenvaltioiden pitäisi jatkaa työmarkkinoiden uudistusta luodakseen uusia työpaikkoja ja opetusjärjestelmiä taitotason nostamisen edistämiseksi; katsoo, että jäsenvaltioiden pitäisi myös jatkaa ponnistelujaan tuottavuuden kasvun kannustamiseksi investoimalla enemmän opetukseen; katsoo myös, että innovaatioita ja niiden levittämistä koskeviin haasteisiin vastaaminen sekä työvoiman työllistettävyyden ja joustavuuden varmistaminen edellyttävät parempaa opetusta ja koulutusta sekä elinikäistä oppimista; katsoo kuitenkin, että inhimilliseen pääomaan investoiminen ei Euroopassa edelleenkaan ole ”tietoon perustuvaa” taloutta vastaavalla tasolla;

27. korostaa, että nykyistä kriisiä ei saa käyttää tekosyynä viivyttää kipeästi tarvittua kulutuksen uudelleen-suuntaamista ”vihreisiin” investointeihin, vaan sitä olisi pikemminkin pidettävä ylimääräisenä kannustimena nopeuttaa teollisuuden kipeästi tarvittua ekologista muuntamista; on vakuuttunut siitä, että ilmastomuutoksen torjumisen taloudelliset edut ovat selkeät ja että kaikki tarvittavia toimia viivyttävät vaiheet johtavat lopulta suurempiin kustannuksiin;

28. kehottaa jäsenvaltioita tarkistamaan talousarvioitaan ja investoimaan älykkään kasvun hankkeisiin ja hyödyntämään siinä täysimääräisesti tarkistettua vakaus- ja kasvusopimusta;

29. korostaa, että jäsenvaltioiden taloudet ovat erittäin riippuvaisia toisistaan; korostaa siksi tehokkaamman koordinoinnin ja paremman hallinnon tarvetta, joka on vielä pakottavampaa kriisiaikoina; huomauttaa, että yhteistyön lisäämistä koskeva vaatimus on vahvin euroalueella; viittaa tässä yhteydessä EMU@10-päätöslauselmansa puitteissa antamiinsa suosituksiin; odottaa komissiolta selkeää ja vahvaa ohjausta kohti parannettua koordinoitua lähestymistapaa kaikkien jäsenvaltioiden kesken;

Keski viikko 11. maaliskuuta 2009

30. uskoo, että ilmastonmuutoksen torjunnan kuoppaaminen ja ympäristöinvestointien jäädyttäminen olisi valtava virhe, jolla olisi sekä välittömiä että myöhempiin sukupolviin asti ulottuvia vaikutuksia;

EU:n toiminta-ala

31. korostaa, että eurooppalaisten ja kansallisten elvytysuunnitelmien sosiaalista ulottuvuutta on vahvistettava; kehottaa komissiota valvomaan talouskriisin sosiaalisia vaikutuksia etenkin sosiaalisen syrjäytymisen, köyhyyden ja eläkkeiden kannalta sekä esittämään niitä koskevia ehdotuksia ennen kevään 2009 Eurooppa-neuvoston kokousta;

32. kehottaa komissiota ja jäsenvaltioita varmistamaan, että Euroopan sosiaalirahaston pääasiallinen rahoitus suunnataan pääasiassa uudelleenkoulutukseen ja työllistettävyyden parantamiseen sekä sosiaalista osallisuutta koskeviin toimiin, jotta voidaan selvittää kriisin kielteisistä sosiaalisista seurauksista; muistuttaa, että tässä olisi keskityttävä niihin, jotka ovat kauimpana työmarkkinoilta;

33. huomauttaa, että Euroopan unionissa tarvitaan eurooppalainen vihreä New Deal, jossa puututaan taloudelliseen, ympäristölliseen ja sosiaaliseen kriisiin; katsoo, että valmistukseen ja teollisuuteen liittyvien alojen työpaikkojen luomista on täydennettävä suurilla investoinneilla sosiaalipalveluihin, erityisesti koulutukseen ja terveydenhuoltoon, luomalla paremmat edellytykset lastemme ja opiskelijoidemme opettamiselle, lisäämällä merkittävästi opettajien määrää ja parantamalla oppimisen fyysisiä edellytyksiä, sillä ne kaikki ovat investointeja, jotka maksavat itsensä takaisin tulevaisuudessa;

34. huomauttaa, että tällaisilla vihreillä New Deal -investoinneilla on myös pyrittävä saavuttamaan tehokkuusetua ja korvaamaan muita raaka-aineita kuin öljy ("elintärkeät materiaalit"), joista todennäköisesti tulee puutetta lyhyellä tai keskipitkällä aikavälillä ja jotka haittaavat kehitystä tietyillä aloilla, esim. tiedotus, viestintä ja viihde; panee merkille, että viimeisimpien tutkimusten mukaan kyseisistä materiaaleista voidaan saada valtavat tehokkuushyödyt, mikä vähentäisi jätettä, kustannuksia ja riippuvuutta luonnonvaroista;

35. muistuttaa energian suhteen, että Eurooppa on tällä hetkellä riippuvainen fossiilisista polttoaineista tärkeimpänä energialähteenä; katsoo, että vaikka riippuvuutta fossiilisista polttoaineista on vähennettävä, on myös elintärkeää turvata Euroopan energian saanti; katsoo, että tämä merkitsee fossiilisten polttoaineiden lähteiden monipuolistamista siten, että samalla yritetään säilyttää energian kohtuulliset hinnat; katsoo, että jäsenvaltioiden energia-alojen on avauduttava ja että on saavutettava todellinen kilpailu; katsoo, että energiatehokkuutta on parannettava T&K-toimilla ja parhaiden käytäntöjen valtavirtaistamisella; katsoo, että koska öljyn ja kaasun hinnat ovat pitkällä aikavälillä korkeat, Euroopan unionin on voitava vähentää altiuttaan tässä suhteessa; pitää myös erittäin tärkeänä, että EU:n harkitsisi vakavasti siirtymistä kohti energian sisämarkkinoita, jotta se voi jakaa energian tehokkaammin jäsenvaltioidensa kesken ja vähentää riippuvuuttaan kolmansista maista tulevasta energiasta; katsoo, että Euroopan unionin uusiutuvan energian osuutta on lisättävä, jotta voidaan vähentää riippuvuutta fossiilisista polttoaineista; katsoo, että tämän alan tutkimusta ja kehitystä olisi tehostettava ja olisi suosittava erilaisia paikallisia ratkaisuja, jotta voidaan parhaiten käyttää saatavissa olevia uusiutuvia energian lähteitä;

36. katsoo, että Euroopan unioni on edelleen jäljessä Yhdysvaltain talouden innovaatiovauhdista; muistuttaa, että innovointi voi tarjota EU:n talouksille nopean elpymiskeinon tarjoamalla suhteellisen edun maailmanlaajuisilla markkinoilla; toteaa, että taloudellisen laskukauden aikana on yleinen käytäntö leikata tutkimus- ja kehitysmenoja, mikä on väärä lähestymistapa, sillä olisi toimittava juuri päinvastoin; katsoo, että T&K- ja koulutusinvestointien lisääminen parantaa tuottavuutta ja siten kasvua; kehottaa investoimaan tutkimukseen ja kehitykseen niin, että saavutetaan tavoite, joka on kolme prosenttia BKT:sta; korostaa, että EU:n talousarviosta on osoitettava suurempi osuus tutkimukseen; katsoo, että jäsenvaltioiden olisi nostettava T&K-investointitavoitteitaan tai ainakin täytettävä ne ja tarjottava tukea yksityisen sektorin T&K-investoinneille verotuksellisten toimenpiteiden ja lainatakuiden avulla sekä luomalla alueellisia klustereita ja osaamiskeskustoja ja muita välineitä, jotka voivat osaltaan edistää tämän tavoitteen saavuttamista; katsoo, että aikuisopetuksen ja elinikäisen oppimisen on oltava painopistealoja politiikan kaikilla tasoilla, koska ne lisäävät tuottavuutta ja antavat tarvittavat taidot työmarkkinoille pääsyä ja työllistettynä pysymistä varten alalla, johon kohdistuu voimakasta kilpailua;

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2009

37. muistuttaa, että 2000-luvun alussa teknologian ja televiestinnän välineet ovat vapauttaneet globalisaation voimat ennennäkemättömällä tavalla, tasoittaneet viestintä- ja työmarkkinoita ja olleet osaltaan luomassa ennennäkemättömän innovoinnin jaksoa ja tehneet talouksista entistä tuottavampia sekä yhdistäneet maailman kansalaiset; uskoo siksi, että jos Euroopan unioni maksimoi teknologian voiman ja vaikutuksen talouteen, avaa edelleen televiestinnän ja energian sekä tutkimuksen ja kehityksen markkinoita, se voi nousta meneillään olevasta taloudellisesta myllerryksestä entistä vahvempaan, vahvistaa terveydenhuoltonsa laatua ja edullisuutta, edistää ilmastoa suojelevaa energiantuotantoa ja -kulutusta, kehittää koulutusta kaikissa jäsenvaltioissa ja myötävaikuttaa siihen, että Euroopan unionista tulee johtava toimija maailmassa teknologian ja sovelletun teknologisen innovaation alalla; katsoo, että tietoon perustuvassa taloudessa tarvitaan laadukkaiden palvelujen kehittämistä ja laajakaistastrategiaa, jonka avulla voidaan nopeuttaa verkkojen ajanmukaistamista ja laajentamista; katsoo, että komission Euroopan talouden elvytysuunnitelman puitteissa antama ehdotus, jonka mukaan pyritään laajakaistaviestintäverkon täysimääräiseen kattavuuteen vuoteen 2010 mennessä, on välttämätön, jotta Euroopan unioni voi säilyttää kilpailukykynsä;

38. kehottaa kiinnittämään enemmän huomiota 21. marraskuuta 2001 päivätyyn komission valkoiseen kirjaan nuorisosta (KOM(2001)0681) sekä 22. ja 23. maaliskuuta 2005 hyväksyttyyn Eurooppa-neuvoston eurooppalaiseen nuorisosopimukseen (2005) yhtenä Lissabonin tavoitteisiin vaikuttavista välineistä; katsoo, että komission on lainsäädäntöehdotuksia valmistellessaan tarkasteltava vaikutuksia nuorisoon ja otettava huomioon nämä vaikutukset sekä tulokset, joita saadaan rakenteellisesta vuoropuhelusta nuorisjärjestöjen kanssa, ja jäsenvaltioiden on keskityttävä nuorisoon, kun ne panevat täytäntöön kansallisia Lissabonin uudistusohjelmia, ja otettava nuoret huomioon kyseisillä politiikan aloilla; katsoo, että opiskelijoiden liikkuvuuden lisäämisen ja eri koulutusjärjestelmien laadun parantamisen tulisi olla etusijalla, kun määritellään uudelleen Bolognan prosessin tärkeimmät tavoitteet vuoden 2010 jälkeen, ja toimia on toteutettava kaikilla politiikan aloilla; katsoo, että erilaiset liikkuvuuteen liittyvät näkökohdat koskevat korkeakoulutuksen lisäksi myös sosiaalialioita ja taloutta sekä maahanmuutto- ja viisumipolitiikkaa ja vaikuttavat todellisen eurooppalaisen korkeakoulutuksen alueen kehittämiseen;

39. katsoo, että rahoitusvalvontarakenteen "eurooppalaistaminen", tehokkaat kilpailusäännöt, asianmukainen sääntely ja rahoitusmarkkinoiden suurempi avoimuus ovat keskipitkällä aikavälillä olennaisia, jotta voidaan välttää nykyisen kriisin toistuminen; katsoo, että integroidut, laajat (kaikki rahoitusalat kattavat) ja johdonmukaiset valvontapuitteet, jotka alkavat tasapainoisesta lähestymistavasta suhteessa siihen, miten taloudellisen riskin rajatylittävää jakautumista säännellään yhdenmukaistetun lainsäädännön perusteella, vähentäisivät säännösten noudattamisesta aiheutuvia kustannuksia, kun kyseessä on toiminta, jota harjoitetaan eri lainkäyttöalueilla; kehottaa komissiota tekemään ehdotuksia nykyisen valvontarakenteen tarkistamiseksi näiden periaatteiden mukaisesti; kehottaa jäsenvaltioita tässä kohdassa mainituista toimenpiteistä huolimatta palaamaan keskipitkällä aikavälillä tasapainoiseen julkiseen rahoitukseen ja kehottaa siksi jäsenvaltioita selvittämään, miten ne aikovat saavuttaa tämän tavoitteen;

40. tukee G20-ryhmän eurooppalaisten jäsenten Berliinissä helmikuussa 2009 tekemää päätöstä ryhtyä päättäväisiin toimiin verokeitaita ja yhteistyöhaluttomia lainkäyttöalueita vastaan sopimalla mahdollisimman pian seuraamuksia koskevasta paketista, joka on hyväksyttävä Lontoon huippukokouksessa; suosittelee, että EU hyväksyy omalla tasollaan aiheellisen lainsäädäntökehyksen, joka sisältää sopivat kannustimet sellaisille markkinatoimijoille, jotka pidättäytyvät harjoittamasta liiketoimintaa näiden lainkäyttöalueiden kanssa; korostaa, että tämän kysymyksen ratkaisemiseksi tarvitaan maailmanlaajuisesti lähennettyjä lähestymistapoja;

41. kehottaa jäsenvaltioita ja Euroopan unionia muuttamaan EU:n talousarviota ja sallimaan käyttämättömien varojen käytön Euroopan unionin poliittisten tavoitteiden tukemiseksi;

42. on huolissaan rahoituskriisin vaikutusten alueellisista eroista, jotka näkyvät muun muassa jäsenvaltioiden luottokelpoisuuserojen kasvuna, mikä johtaa lainojen korkeampiin kustannuksiin niille, joiden luokitus on alhainen; kehottaa kehittämään uusia innovatiivisia rahoitusvälineitä näiden vaikutusten lieventämiseksi ja uuden pääoman houkuttelemiseksi;

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2009

43. korostaa, että kriisillä on monessa uudessa jäsenvaltiossa äärimmäisen kielteisiä taloudellisia ja sosiaalisia vaikutuksia, jotka merkittävästi hidastavat niiden lähentymistä EU15-maiden kanssa; odottaa lisäksi seurannaisvaikutuksia, jotka vaikuttavat euroon ja euroalueen kansantalouksiin; kehottaa siksi voimakkaisiin toimiin eurooppalaisen solidaarisuuden lisäämiseksi, euroalueen suojelemiseksi ja Euroopan unionin sisäisen yhdenmukaisuuden vahvistamiseksi, ja odottaa erityisesti, että Keski- ja Itä-Euroopan kansantalouksia tuetaan vahvemmin erityisesti mukauttamalla rakennerahastoja ja globalisaatiorahastoa näille maille sekä uusille ja innovatiivisille rahoitusvälineille annettavan EIP:n erityistuen muodossa; korostaa, että Euroopan yhtenäisyys on tärkeää talouskriisin aikana, kun taloudellinen taantuma uhkaa myös Euroopan yhteisiä arvoja, kehottaa siksi komissiota tarkkaavaisempiin ja huoleellisempiin toimiin uusiin jäsenvaltioihin nähden;

44. huomauttaa, että EU:n rahoitusvälineitä pitäisi käyttää tukemaan julkisia menoja; katsoo, että Euroopan unionin talouden elpymisen edistämiseksi on parannettava kyseisten rahoitusvälineiden täytäntöönpanovauhtia ja -tasoa; katsoo, että Euroopan unionin koheesiopolitiikka ja erityisesti sen rajatylittävät osat muodostavat erinomaisen alueellisen yhteenkuuluvuuden välineen; pitää hyvin myönteisenä koheesiopolitiikan viimeaikaista "lissabonisoitumista"; katsoo, että jos alueellisia varoja suunnataan enemmän yrittäjyyden ja uusien taitojen suuntaan, paikallisella tasolla voitaisiin saada käyttöön huomattavia varoja liiketoimintamahdollisuuksien edistämiseksi ja heikoimmassa asemassa olevien tukemiseksi;

45. panee merkille, että Euroopan laajuisia liikenne- ja energiaverkkoja koskevilla ohjelmilla pitäisi myös edistää täysimääräisesti sekä Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa että Lissabonin strategian tavoitteita; katsoo, että koordinaattoreiden myönteiset ponnistelut sekä Euroopan laajuisten liikenneverkkojen toimeenpanoviraston perustaminen ja liikennemuotojen yhteistoiminnan tehokkuutta parantava täytäntöönpaneva lainsäädäntö ovat tuottaneet koko Euroopan unionissa monia täysin valmiita Euroopan laajuisia liikenneverkkoja koskevia hankkeita, joilla edistetään kestävästä kehityksestä ja parempaa liikkuvuutta;

46. panee merkille EIP:n olennaisen osan EU:n elvytysuunnitelmassa; pitää myönteisenä sitä, että jäsenvaltiot ovat lisänneet EIP:n pääomaa, jotta pk-yrityksille voidaan myöntää enemmän lainoja; vaatii, että kaikkien jäsenvaltioiden pk-yritykset saavat lainoja avoimesti ja yhdenvertaisesti; kehottaa vahvistamaan EIP:n asemaa edelleen suhteessa uusiin innovatiivisiin rahoitusvälineisiin;

47. katsoo, että talouden hallinnan alalla nykyinen talouskriisi vaatii kaikkien jäsenvaltioiden hallituksilta voimakkaita, koordinoituja ja ripeitä toimia sekä sääntelytoimia rahoitusmarkkinoiden tukemiseksi ja luottamuksen palauttamiseksi; katsoo, että uusien sääntelytoimien on perustuttava avoimuuden ja vastuuvetoisuuden periaatteille ja että on suoritettava tehokasta valvontaa kuluttajien oikeuksien turvaamiseksi; katsoo, että uuden sääntelyn olisi sisällettävä vaatimuksia, jotka koskevat liiallista velkaantumista ja pankkien suurempia pääomavaatimuksia; korostaa lisäksi tässä yhteydessä nykyisiä ongelmia, jotka liittyvät arvostussäntöihin ja riskien arviointiin; katsoo, että valvonnan on pysyttävä rahoitusalan innovaatioiden mukana ja Euroopan unionin olisi kehitettävä tässä suhteessa sääntelyelintensä osaamista; katsoo, että sääntelyn lisääminen ei välttämättä merkitse parempaa sääntelyä; katsoo, että jäsenvaltioiden on koordinoitava sääntelytoimensa; korostaa, että on turvattava euroalueen rahoitustarkastuksen vakauttamisnormit ja sääntely;

48. muistuttaa, että luottoluokituslaitoksilla on osavastuu rahoituskriisistä; pitää myönteisenä Eurooppa-neuvoston kehoitusta nopeuttaa 12. marraskuuta 2008 päivätyn komission ehdotuksen Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi luottoluokituslaitoksista (KOM(2008)0704) hyväksymismenettelyä, jotta luokituslaitoksia koskevia sääntöjä voidaan tiukentaa;

49. kehottaa komissiota antamaan lainsäädäntöehdotuksen niin kutsuttujen mikroyritysten poistamiseksi perustamissopimuksen 54 artiklan 3 kohdan g alakohdan nojalla yhtiömuodoltaan tietynlaisten yhtiöiden tilinpäätöksistä 25. heinäkuuta 1978 annetun neljännen neuvoston direktiivin 78/660/ETY⁽¹⁾ soveltamisalasta;

⁽¹⁾ EYVL L 222, 14.8.1978, s. 11.

Keskiviikko 11. maaliskuuta 2009

50. uskoo, että on mitä kiireellisimmin parannettava rahoitusalan maailmanlaajuisista sääntelyä, jonka tulee ulottua perinteistä pankkialaa pitemmälle, ja toteutettava rohkeita toimenpiteitä sitovien sääntöjen laatimiseksi toiminnan vakauden valvonnalle, avoimuudelle ja hyvälle käytännölle, ja määrättävä seuraamuksia kaikille valtioille ja alueille, jotka eivät tee yhteistyötä; kehottaa komissiota antamaan asianmukaisia ehdotuksia ja kehottaa neuvostoa valmistelemaan poliittista ilmapiiiriä kansainvälisissä neuvotteluissa, jotta kyseinen lähestymistapa omaksutaan ripeästi; toteaa, että kansainvälisen rahoitusjärjestelmän vakaus on kaikkien yhteinen hyvä ja että vastuu sen turvaamisesta kuuluu poliittisille päättäjille;

51. kehottaa Ecofin-neuvostoa saattamaan maaliskuuhun 2009 mennessä loppuun yhteisestä arvonnalisä-verojärjestelmästä 28. marraskuuta 2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY⁽¹⁾ tarkistuksen, jotta työvoima- ja henkilöstövaltaisten palvelujen alennettua alv-kantaa ja muita asianmukaisia toimenpiteitä voidaan käyttää kotimaisen kysynnän stimuloimiseen; kehottaa jäsenvaltioita toimimaan tässä yhteydessä koordinoitusti ja yhteisvastuullisesti siten, että sallitaan alv-direktiivissä tarkoitettut alv-vähennyksen alakohdista porrastamista koskevat vaihtoehdot, joita jäsenvaltiot voivat valintansa mukaan panna täytäntöön omien painopisteidensä mukaan; katsoo, että valikoivilla verokannustimilla pitäisi edistää kotimaista kysyntää sekä taloutta;

52. suhtautuu erittäin myönteisesti siihen, että komissio on perustanut korkean tason ryhmän käsittelemään hallinnollisen taakan keventämistä, ja pyytää, että kyseisen ryhmän ehdotukset pannaan täytäntöön mahdollisimman pian; korostaa, että Lissabonin strategialla olisi vähennettävä yritysten sääntelytaakkaa sekä lisättävä tuottavuutta ja siten yleistä kasvua; katsoo, että Euroopan unionin on etsittävä vaihtoehtoja sääntelylle, kuultava sidosryhmiä uudesta asetuksesta ja keskityttävä asetuksen kustannus-hyötysuhteeseen;

Lissabonin strategian arviointi, seuraavat vaiheet ja tulevaisuus

53. pitää myönteisenä Lissabonin strategiassa viime vuosina saavutettua edistystä mutta panee merkille, että monet tärkeät lainsäädäntöaloitteet ovat edelleen käsiteltävänä ja että ne pitäisi hyväksyä kiireellisesti; korostaa, että erilaisten eurooppalaisten suuntaviivojen mukaisten aloitteiden määrä ja laatu eivät ole tasapainossa; kehottaa omaksumaan tasapainoisemman lähestymistavan, jotta voidaan luoda todellinen ja monialaista tukea tarjoava eurooppalaisia politiikkoja yhdistävä uudistusohjelma; kehottaa lujittamaan EU:n uudistusohjelman ulkoista ulottuvuutta siten, että asetetaan korkeat standardit, asianmukaiset sääntelypuutteet ja yhteistyöhön perustuvat työskentelymenetelmät, jotta voidaan tehdä yhteistyötä muiden kansainvälisten taloudellisten toimijoiden kanssa ja vastata maailmanlaajuisiin haasteisiin; pitää tässä yhteydessä myönteisenä komission eri pääosastojen tekemää työtä uusien laatuindikaattorien kehittämisessä; kehottaa neuvostoa pyytämään komissiota varmistamaan, että niitä käytettäisiin kansallisten uudistusohjelmien tulevissa arvioinneissa ja että ne sisällytettäisiin komission valvontaan, jolloin saataisiin kattavampi ja asianmukaisempi kuva Lissabonin ja Göteborgin strategioiden menestyksestä;

54. korostaa, että jos Lissabonin strategialta halutaan parempia tuloksia, neuvoston on käytettävä tehokasta vertaispainostusta monenvälisen valvonnan puitteissa;

55. korostaa, että avoin koordinoitimenettely, johon Lissabonin strategia on jo yhdeksän vuoden ajan perustunut, on osoittanut rajoituksensa EU:n kohtaamien uusien sisäisten ja ulkoisten haasteiden edessä; vaatii siksi, että Lissabonin strategian jälkeen tukeuduttaisiin ennakoivampaan ja globaalimpaan politiikkaan, ts. yhteisön nykyisten politiikkojen (kauppa, sisämarkkinat ja talous- ja rahaliitto jne.) ajanmukaistamiseen ja uusiin yhteisiin ulkopoliittikan aloihin (energia, ilmasto, kehitys, maahanmuutto jne.);

56. pitää valitettavana, että kun Lissabonin strategian aikataulusta on jäljellä vain vuosi, selkeästi määritettyjä tavoitteita ei ole saavutettu ja että ohjelman aloilla saavutettu edistys on ollut riittämätöntä; katsoo, että jäsenvaltioilla ei ole ollut tarpeeksi toimeenpanokeinoja lähentyäkseen Lissabonin strategian tavoitteita; katsoo, että Lissabonin strategiaa on pidettävä merkittävänä ohjenuorana tulevaisuutta muokkaaville politiikoille, joilla pyritään vahvaan, kilpailukykyiseen ja kasvua edistävään Euroopan unioniin; katsoo siksi, että jäsenvaltioiden on otettava se vakavammin, eikä sitä saisi pitää pelkästään kaukaisten tavoitteiden joukkona vaan Euroopan unionin tulevaa kehitystä koskevana toimintasuunnitelmana;

⁽¹⁾ EUVL L 347, 11.12.2006, s. 1.

Keski viikko 11. maaliskuuta 2009

57. ehdottaa, että kun tarkastellaan "Lissabon Plus"-ohjelmaa (jonka tulee alkaa vuonna 2010), lähtökohdaksi otetaan Lissabonin strategian yleinen rakenne (eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyky ja vihreyttäminen, työpaikkojen lisääminen ja parantaminen, sosiaalinen osallistaminen, kestävä kehitys), mutta korostaa, että on esitettävä yhtenäisempi ja vastavuoroista tukea tarjoava lähestymistapa, jolla voidaan ratkaisevasti laajentaa Euroopan kykyä hallita Lissabonin strategiaa; kehottaa komissiota esittämään vuoden 2009 loppuun mennessä perusteellisen arvion Lissabonin strategian yhdeksästä vuodesta sekä jäsenvaltioiden saavutuksista ja sitoumuksista Lissabonin strategian tavoitteiden osalta;

58. kehottaa komissiota analysoimaan, tarvitaanko Lissabonin strategian jälkeen uusi strategia, jolla on uudet tavoitteet ja päämäärät, sekä arvioimaan jäsenvaltioiden valmiutta panna tällainen uusi ohjelma täytäntöön sekä ohjelman toteuttamiskelpoisuutta; korostaa, että kasvua ja työllisyyttä koskevien yhdenntettyjen suuntaviivojen kohdetta on muutettava taloudellisen taantuman takia, ja kehottaa neuvostoa sopimaan lyhyen aikavälin toimenpiteistä, joilla turvataan vuoden 2008 työllisyysaste, investoidaan ilmastomuutoksen torjuntaan ja varmistetaan riittävät tulot erityisesti yhteiskunnan heikoimmassa asemassa oleville ryhmille; odottaa, että komissio esittää näitä tavoitteita koskevia aloitteita ja ehdotuksia hyvissä ajoin ennen kevään 2010 Eurooppa-neuvoston kokousta;

59. korostaa, että julkisten menojen "lissabonisoitumisesta" on tultava todellisuutta kaikissa jäsenvaltioissa ja EU:n talousarviossa, sillä se valtavirtaistaisi itse Lissabonin strategian ja edistäisi merkittävästi tehokkuutta pyrittäessä saavuttamaan kasvua ja työpaikkojen luomista koskevia tavoitteita;

60. toteaa, että Lissabonin strategian tavoitteiden saavuttamiseksi Euroopan unionin on tehostettava kaikkia siihen liittyviä politiikkoja, kaikkia rahoitusvälineitä ja varoja sekä EU:n talousarviota, jotta kasvua ja työllisyyttä koskevia toimia voidaan nopeuttaa ja syventää; katsoo, että lyhyellä aikavälillä tarvitaan tehokkaampia verokannustimia, jotta talouskriisistä toivutaan nopeasti sillä edellytyksellä, että niillä ohjataan yksityistä kulutusta ja käyttäytymistä Lissabonin ja Göteborgin strategioissa sekä ilmasto- ja energiapaketissa asetettujen tavoitteiden mukaisesti; varoittaa tässä yhteydessä mielivaltaisista veroleikkauksista; katsoo, että verokannustimilla on oltava sosiaaliset ja ympäristöön liittyvät tavoitteet; katsoo, että mahdollisia keinoja ovat arvonlisäverokantojen alentaminen työvoimavaltaisissa ja paikallisesti tarjotuissa palveluissa, ja katsoo, että rahoitusta voidaan tarjota vihreisiin aloitteisiin mm. energia-alalla sekä auto- ja rakennusteollisuudessa, erityisesti koska näiden alojen tuotteisiin kohdistuva kysyntä on romahtanut; katsoo, että kuluttajia voidaan esimerkiksi kannustaa hankkimaan vihreämpiä autoja ja ympäristöystävällisiä asuntoja verohelpotuksin;

61. pahoittelee sitä, että Lissabonin strategia näkyy edelleen heikosti monien jäsenvaltioiden kansallisessa politiikassa; katsoo, että kaikkien talouden sidosryhmien mobilisointi on välttämätöntä strategian tehokkaan täytäntöönpanon varmistamiseksi; uskoo erityisesti, että työmarkkinaosapuolten, kansallisten parlamenttien, alue- ja paikallisviranomaisten sekä kansalaisyhteiskunnan osallistuminen parantaa Lissabonin strategian tuloksia ja edistää julkista keskustelua asianmukaisista uudistuksista; katsoo, että kaikkien sidosryhmien osallistuminen voidaan varmistaa panemalla monitasoisen hallinnon periaate asianmukaisesti täytäntöön;

62. pahoittelee jälleen kerran sitä, että Euroopan parlamentti, neuvosto ja komissio eivät ole yhdessä Euroopan talous- ja sosiaalikomitean ja alueiden komitean kanssa vielä sopineet selkeästä suunnitelmasta ja käytännestä, jotka takaisivat kaikkien asianomaisten toimielinten asianmukaisen yhteistyön ja täysimääräisen osallistumisen Lissabonin strategian jatkotoimenpiteiden asianmukaiseen käsittelyyn; kehottaa tässä yhteydessä neuvostoa ja komissiota antamaan välittömästi ehdotuksia asianomaisten toimielinten tiiviistä yhteistyöstä yhdenntettyjen suuntaviivojen tarkistamiseksi sekä tulevan Lissabon II -ohjelman käsittelemiseksi ja laatimiseksi;

*

* *

63. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden ja ehdokasmaiden hallituksille ja parlamenteille, alueiden komitealle ja Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle.